

O B S A H

Předmluva	15
I. ÚVAHY METODICKÉ. Nesnáze se studiem dřevěných staveb. Dosavadní způsoby badání, jejich metodologické nedostatky. Metoda etnografická, historicko-slohová, typologická, vývojová, sociologická. Metodologické směrnice dějin umění a etnografie. Kombinovaná metoda při studiu dřevěných staveb	17
Typisace budov. Přesné proměření a jeho důležitost. Teorie o vlivu přírody na stavby. Dobové změny závislé na změnách slohových a místních zvláštnostech. Srovnávací stylistický rozbor a jeho nadužívání. Teorie L. Adlera. Světové slohy a lidová tvornost. Vnější ráz budov a jejich konstruktivní zvláštnosti. „Nejkrásnější“ ukázky a badání o stavbách vcelku. Zjevy pokrovkové a úpadkové. Zděné a dřevěné stavby a jejich vzájemný vztah	19
Archivní a grafický materiál k dějinám dřevěných staveb a jiné dokumentární prameny.	23
II. DŘEVĚNÉ STAVBY VE SLOVANSKÝCH ZEMÍCH. Nejstarší svědectví o dřevěných stavbách ve slovanských zemích. Důležitost těchto zpráv. Svědectví římského stavitele Vitruvia v jeho díle: „De architectura“. Konstrukce budov slovanských a germánských. Nejstarší svědectví slovanského stavitelství. Reliefs na sloupu Trajanově v Římě z druhého stol. po Kristu s vyobrazeními života a budov Dáků. Letopisné zprávy z XI. až XIII. stol. Svědectví evropských cestovatelů	26
Typisace dřevěných chrámových staveb slovanských národů. Uchované památky v jednotlivých slovanských zemích. Tři hlavní skupiny slovanského stavitelství: západoslovanská, ukrajinská, severoruská. Stavby v býv. Polsku, v Čechách a na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku. Stavitelství ruské, jeho zvláštnosti konstruktivní a formální; typy ruských chrámů	29
III. LITERATURA PŘEDMĚTU. Potřeba širšího přehledu literatury dřevěného stavitelství. Kresby dřevěných kostelů v nejstarších publikacích od st. XVII. počínajíc. Rytiny ukrajinských publikací XVII.—XVIII. stol. Popisy cizích cestovatelů XV. až XVIII. stol. Badání o dřevěných stavbách od pol. stol. XIX. počínajíc. Kresby T. Ševčenka, Kilisiínského a jiných. Články ve vídeňských „Mitteilungen“ od r. 1856. První slovanská práce J. Holovačkého (r. 1859). Ruští autoři: Dař, Uvarov, Badání V. Myškovského. Ukrajinská badatelská práce druhé pol. stol. XIX.	

„Schematismus“. Martynovič, Horlenko, Šuchevič. Ruské práce z konce XIX. stol.: Stasov, Suslov, Pavlinov. Polské práce z druhé pol. XIX. stol.: Dzieduszycki, Kolberg, Czołowski, M. Sokołowski, Puszet, Łuszczkiewicz. Německé práce Romstorferovy, Pasteinerovy a Kaindlrova. Soustavná práce ukrajinských badatelů z počátku stol. XX.: E. Sičinskýj, Archeologické sjezdy na Ukrajině a jejich důležitost; další autoři: Pavlučkýj, Novýčkýj, Rubij, Rozvadovskýj, Januš (Karpovýč), Zubrýčkýj, Jaremyč, V. a D. Ščerbakivskýj. Názory ruských autorů a ukrajinských badatelů (Filjaníkýj, Slastjón, Novýčkýj, Varenycyn, Kryčevskýj, Žukov, V. a D. Ščerbakivskýj). Práce Volkova, Hrebenjaka, Lukomského, Šumyckého, Šyročkého a jiných. Ruští autoři poč. XX. stol.: Nabrekov, Grabáč, Krasovskij, Charuzin. Polští autoři (r. 1903—1907): Moklowského „Sztuka ludowa w Polsce“, „Sprawozdania“ a jiná souborná vydání; Gloger, Obmiński, J. Zubrýčkýj a jiní. Maďarské a rumunské články z r. 1906—1911. Všeobecné přehledy světového umění (Diehl, Strzygowski) a jiné články neslovanských autorů. Práce ukrajinských autorů po válce: Lušpyníkýj, D. Antonovýč, Tarantušenko, Holubec, V. Sičinskýj, Zalozečkýj, Dragan. Ukrainská literatura o profanním stavitelství. Polští autoři posledních let: Sas-Zubrýčkýj, Raczyński, Žukowski. Práce v „Zakładu Architektury Polskiej“ a jeho publikace. Jiné drobnější články polské a německé. Čeští autoři (po válce) o dřevěných cerkvích v Karpathech: Hůlka, Zapletal, A. Stránský, J. Vydra, Vavroušek, Z. Wirth. Album kreseb. Grafické práce J. Řeřichy.

33

IV. NÁZORY NA GENESI A EVOLUCI VÝVOJE DŘEVĚNÝCH STAVEB NA VÝCHODĚ EVROPY. Svéráznost slohu dřevěných staveb východohaličských (Holovačkýj). Jeho podobnost se slohem norským (Wolfskron). Popírání vlivů byzantských a západní Evropy (Uvarov). Typičnost trojvězové budovy pro ukrajinské stavitelství (Dař). Vlivy byzantské a gotické (Myškovský). Východní a západní vlivy (Dzieduszycki). Pramen haličských staveb — Kyjev (Kovalčuk). Ruské a ukrajinské stavitelství a jejich podobnost? (Stasov, Nabrekov a jiní ruští autoři). Prapůvod ukrajinského kostela — chata (K. Moklowski, V. Janusz, D. Ščerbakivskýj), Svéráznost ukrajinského stavitelství a přetvoření byzantského slohu (E. Sičinskýj, H. Pavlučkýj, V. Ščerbakivskýj, A. Novýčkýj a jiní). Problém rozličných lultur a evoluce vývoje. Závislost na slozích západoevropských (Antonovýč, Zalozečkýj). Vlivy arménské a indické (J. Strzygowski)

45

V. PROFANNÍ STAVITELSTVÍ. Rozdělení chalupního stavitelství na jednotlivé typy — huculský, bojkovský a lemkovský. Historická evoluce a místní etnografické zvláštnosti. Degenerace tvarů.

Územní rozšíření huculského stavitelství. Typy přechodného obydlí „Kolyba“. Genese kulatých budov a jejich soudobé rozšíření. „Staja“ a její pravzory. Typ huculské vesnice. Obyčejná obytná chalupa a její obměny. Stavební technika huculské chalupy a terminologie jednotlivých částí. Vazba srubu a různé systémy „zámku“ v oblasti Karpat. Konstrukce srubu huculské chalupy. Podlaha, strop a střecha. Estetické zvláštnosti huculské chalupy. Podsní, štíty a jiné detaily budovy. Hospodářské budovy. Huculská „chata z graždou“. Všeobecná dispozice budovy. Zachované památky. Srovnání s etruským domem. „Zymarky“ a jejich druhy. Rozšíření typu uzavřených budov. Vnitřní uspořádání huculské chalupy. Pec a její genese. Černé (kurné) chaty. Nábytek, jeho tvary a detaily; ozdoby světnice	50
Bojkovština a její hranice. Bojkovská vesnice. Typy bojkovských staveb. Zvláštnosti stavitelství v územních změnách. Tuchelská chalupa. Konstrukce srubu, krytí a střechy; terminologie jednotlivých částí stavby. Vnitřní uspořádání světnice. Evoluce vývoje pece. Nábytek a jiné zařízení chalupy. Rozšíření bojkovského typu chalupy	67
Lemkovština a její hranice. Typ lemkovské vesnice. Typy lemkovských chalup a jejich zvláštnosti v územních změnách. Konstrukce srubu a jiných částí stavby. Zvláštnosti lemkovských střech a jejich krytí. Vnitřní uspořádání světnice. Pec, nábytek, malování stěn uvnitř a zvenčí chalupy. Hospodářská stavení. „Sypanec“ a zvláštnosti ostatních hospodářských stavení	73
VI. STAVITELSTVÍ V MĚSTEČKÁCH. Zničené památky. Domy typu selských chalup. Typ městských budov z doby renesance; jejich půdorys a vnější vzhled. Měšťanské domy v městečkách Huculštiny: Jabloniv, Pistyň, Kosiv, Hvozdec, Pečenižyn a jiných. Přehled jejich tvarů a detailů. Domy v Mušině nad Popradem. Židovské modlitebny a civilní ráz jejich architekturních forem. Vnější vzhled a vnitřní zařízení. Genese půdorysu modliteben. Modlitebny v Jablonově, Hvozdci a Pečenižyně	79
VII. CÍRKEVNÍ STAVBY, JEJICH TYPISACE A GENESE. Etnografické zvláštnosti krajiny. Hlavní kmenové rozvětvení v oblasti Karpat. Typ třísrubových staveb, jeho genese, vztah ke stavbám zděným a svéráznost forem. Grafický, dokumentární materiál o nejstarších vzorech třísrubových staveb. Nejstarší zachované ukázky dřevěných staveb. Byzantské pravzory. Stará kultura dřevěného stavitelství. Bojkovský typ staveb: všeobecná elevace, konstrukce, formy, zvláštnosti. Způsob stavby bojkovských kostelů. Různé odrůdy bojkovských staveb: jednoduchý a složitý typ. Zvláštnosti a „tajemství“ stavitelského umění. Lemkovské stavby jako další vývoj „bojkovského typu“; barokní doplňky a	

jiné zvláštnosti konstrukce, tvaru a materiálu. Huculský typ staveb: centrálnost základu a obměny půdorysů, střechy a bání. Genese křížového typu staveb. Podolský typ třísrubových staveb s jednou anebo třemi kopulemi. Zvonice, jejich typisace, genese, konstruktivní zvláštnosti a jejich vztah k hradné — obrannému stavitelství. Typy cerkví na Podkarpatsku. Barokové a pseudogotické kostely, jejich třídlilné základy a novější doplňky

84

VIII. STAVITELÉ DŘEVĚNÝCH BUDOV. Zaniklá jména stavitelů a tesařských mistrů. Tvořivost „kolektivní“ nebo jednotlivých mistrů. Sbírání materiálu. Cechové zřízení tesařských mistrů, jejich postavení hmotné, společenské a sociální. Bratrstva „dřevoobráběců“ X.—XII. stol. Čechy XVI. stol. a novější doby. Selští mistři XIX. stol. Stavitelé v oblasti Karpat v XVII. stol.: I. Šcerbjavyj, I. Pantalejmon, Hryhorij. Dvě hlavní střediska mistrů stavitelských v XVIII.—XIX. stol. — bojkovské a huculské. Stavitelé z okresu Ū Turka. Vynikající jména: I. Ivankovyč, Konstantyn, S. Meñkovyč, H. Pylyporak a D. Prokopij. Poslední ze staré tradice stavitelů Luka Snihur z Poharu a jeho dílo. Stavitel z okresu Skolje. Huculští tesaři. Stavitel XVIII. stol. Leš Kovčuk. Huculští stavitelé XIX. století. Stavitelé Karpatské Ukrajiny XVIII. stol.

99

IX. ČASOVÝ A SLOHOVÝ ROZVOJ STAVITELSTVÍ. Archaický původ „bojkovského“ typu staveb. Nejstarší zachované dřevěné stavby v Haliči a v jiných zemích přinášejí rovněž „bojkovský“ typ střech. Nejstarší historické zprávy o bojkovském typu. Norské dřevěné kostely a jejich odlišnost v konstrukcích, tvarech a jinde od staveb karpatských. Archaický původ jehlancové bojkovské střechy. Tatáž střecha na stavbách lemkovských a novější barokní doplňky. Podobný typ na Podkarpatsku. Časová evoluce tvarů ve změnách půdorysů, kopulí atd. Haličská lemkovština. Osmistranné báně a tambury. Zvláštnost téhoto staveb a genese tak zv. pendantivu (byzantský slohový rys). Detaily budov a jejich slohové a jiné zvláštnosti: dveře, ochozy, podloubí, řezba ornamentů, zařízení, ikonostasy, žezezné kříže. Evoluce tvaru půdorysu třísrubové stavby v době barokové a rokokové. „Tříkonchový“ typ půdorysu. Teorie o vývoji půdorysu od jednosrubového do devítisrubového „systému“ a její pochybnost. Slohové změny ve tvaru báně a v jiných podrobnostech. Ukrajinské čili kozácké baroko. Konstruktivistická zásada dřevěného stavitelství. Formální změny v době barokní a rokokové. Záporožská katedrála jako mistrovské dovršení ukrajinského dřevěného stavitelství

105

LITERATURA	117
REJSTŘÍK OSOBNÍ	129
REJSTŘÍK MÍSTNÍ	133